

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrisuri nu se înapoiază.

Sibiu, 5 Martie st. v.

În fine eată și o interpelațiune, ca urmare firească din câte s'au petrecut aci în țeară de vreo patruspredece zile încoace.

Di Truția interpelează pe guvernul unguresc pentru faptele ce și-au permis unele organe din serviciul statului, turburând serviciul divin în biserici sau oprindu-l cu desevîrșire.

Deputatul Truția nu era numai în drept, ci așa trebuia să facă, ca unul care nu stă sub influența șovinistică, cu care Maghiarii umblă să molipsească toată lumea cu câtă numai pot veni în imediată atingere, dînsul s'a pus pe terenul curat patriotic. Stînd cineva pe terenul acesta, nu poate fi bănuît, că demonstrează cu dînsul.

Iscusitul diar al guvernului dlui Tisza, diarul „Nemzet“, în numărul seu de Duminecă, la locul cel dintîiu, se ocupă cu interpelațiunea. „N-t“ descopere că interpelațiunea este adresată ministrului, fiindcă a fost oprită serbarea aniversării a suta dela moartea lui Horia și Cloșca. Organul guvernului încuviințează oprirea. El nu află de cuviință ca să se serbătorească doi bandiți, cari nu s'au sciut ridica nici până la nivelul unui Rozsa-Sándor sau Dozsa-György.

Las că nici paralela între Dozsa și Rozsa-Sándor nu are loc; asemănarea sau aducerea lui Horia și Cloșca în oare-care combinațiune cu cei doi mai sus pomeniți este curată batjocură.

Batjocura aceasta deputatul interpelant nici pe de parte măcar nu a provocat-o, fiindcă în toată interpelațiunea nu se face amintire de Horia și Cloșca.

Dar' se dicem că la serbarea paras-taselor acestora se referă interpelațiunea și nici atunci oamenilor serioși nu trebuie să le lipsească tactul de a vorbi sau scrie necuviincios despre morții de o sută de ani.

Gloriosul împărat, Iosif II, este o autoritate, care nu poate fi bănuîtă de prejudețe naționale. Iubitor de dreptate într'o măsură extra-ordinară, n'a fost nici când părinte exclusiv al unuia sau al altuia dintre popoarele monarhiei sale. El a viețuit de o potrivă pentru toate popoarele sale.

Ca om al acelei epoci, în care s'a desfășurat tragedia dela 1785 în Transilvania, la toată întîmplarea, a fost mai competent decât autorul articolului din numărul de Duminecă al diarului „Nemzet“, a judeca asupra evenimentelor dinainte cu o sută de ani.

Și dacă acel monarch, neșters din memoria Românilor, nu apare nicăiri ca apărătorul lui Horia și Cloșca, Români au avut satisfacțiunea, că, trei luni de zile după-ce au fost frânți cu roata, dăruiesc poporului, pentru care ei au suferit martiriul pârgha libertății.

Prin „înscințarea“ împărătească, ce poartă datul dela 22 August 1785, împăratul Iosif II caută să pună capăt barbariei celei groase, care înfloria în „leagănul

libertății conștiinței“ și al libertății constituționale, după cum se încumetă unii a susține. Împăratul a deslegat pe țeran de glie; i-a dat voie să se căsătorească fără de a cere consimțământul domnului seu feudal; i-a dat voie să învețe meserii și carte.

Horia și Cloșca în simplitatea lor aceste le cerură, pentru aceste se luptară și pentru aceste au trebuit în urma urmelor, pe lîngă moarte înfricoșată, să poarte timp îndelungat și stigma banditismului pe numele lor.

Ceea-ce însă s'a confirmat prin acte de mare importanță, va fi cu anevoie a nimici chiar și unui oficios prin vre-o câteva fraze în bătaie de joc.

Împăratul Iosif II a murit prea curînd, pentru-ca să poată da împărăției sale ce și-a fost propus. Prin urmare și pârgha libertății dată Românilor din Transilvania, în mare parte a rămas literă moartă.

Împregiurarea aceasta însă nu poate da drept nimenui de a perena stigma pe numele unor oameni într'atîta, încât nici pentru sufletele lor să nu se înalțe o rugăciune la cer.

Înțelegem că urgia atunci să fi fost mare și să se fi aflat oameni, cari spre a se delecta să ceară, ca pe condamnați să-i omoare mai încet. Înțelegem, dar' nu încuviințăm. Însă ca despre oameni, despre cari deja în timpurile acele de tristă memorie, bărbați însemnați de naționalitate străină au scris mai cu respect, decum scriu condeele viteze ale unor mercenari în soldul șovinismului maghiar, să se serie batjocuri infuriate, nu o putem cuprinde nici decum.

Nu ne vine să credem, că în inima oelor ce scriu în presa maghiară, ar exista un bob de convingere, cât de mic, că în adevăr Horia și Cloșca n'au fost decât bandiți sau tâlhari așa precum au aerul a-i cualifica. Ear' dacă convingerea ar exista totuși, atunci acei scriitori sînt de compătimit.

Strigătul cel infuriat are destinațiunea de a turbura spiritele și a excita în șovinisti zel și mai mare de a sprigină călcarea legilor față cu naționalitățile nemaghiare, în special față cu noi Români.

Aceasta se vede și din modalitatea cum un organ *per excellențiam* guvernamental, face abstracțiune dela forma interpelațiunii deputatului Truția și ca schimosirea să afle haz înaintea gloatelor maghiare de tot felul, îi dă un colorit impropriu.

Colorit impropriu: pentru-că pe când interpelațiunea caută remedii întru asigurarea libertății religioase, „Nemzet“ caută să scamoteze toată afacerea pe un teren, de unde de o parte faptele unor osândiți în urma unei resculari să se vadă în lumina unor criminalități ordinare, de alta, să transpire și vrăjmășia noastră celor din timpul de față, față cu statul unguresc, reclamat de Maghiari ca proprietatea lor exclusivă.

Limbagiul din „Nemzet“ mai are a bună seamă încă și alt scop. Vrea să ne pregătească pentru răspunsul ce dl ministru interpelat are să-l dea interpelantului.

Pagubă de truda zadarnică. Răspunsul îl presupunem și fără pregătirea din partea oficiosismului guvernamental.

Sub un guvern, sub care reuniunile de cultură nu pot funcționa în ale culturii; sub care alte reuniuni nu se pot înființa, dacă nu sînt maghiare; sub care până și adresele pe epistole sînt expuse maghiarizării, nu ar fi mirare, dacă s'ar aproba cumva alungarea poporului și preotului din biserică și îndreptarea lui la cărcimă.

Și îndreptarea din casa lui D-șeu la cărcimă trebuie că e foarte patriotică. Patriotismul poate că ar fi crescut în porțiuni geometrică, dacă cei oprîți de a cânta în biserică „doamne miluesce“ pentru sufletele repositurilor, ar fi cântat în cărcimă un patriotic: „Kossuth Lajos azt izente.“

Revistă politică.

Sibiu, 5 Martie st. v.

Serbarea antidinastică a dilii de 15 Martie s'a săvîrșit aproape în toate cetățile *per eminentiam* maghiare, pe aiurea cu mai puțin, pe aiurea cu mai mult „hălălău“, — și pretinderea fără de a fi împedecată de gendarmerie. Toate diarele maghiare fără deosebire de partid scriu articoli întregi întru amintirea acelei zile, și scriu într'un limbaj și într'un mod, încât fiecăruia i-ai pute face câte un proces de presă.

În ședința comisiunii de trei a casei magnaților, ținută Duminecă în 15 a lunii c. s'a sfîrșit consultarea asupra proiectului pentru reforma casei de sus. Guvernul a trebuit să accepteze toate propunerile comisiunii relativ la paragrafi cei mai importanți, și în locul proiectului votat de cătră dietă ne stă înainte un proiect de lege cu totul nou. Ieri a ținut comitetul redacțional al comisiunii de trei o conferență spre o compune textul paragrafilor, ce au să se notifice, și se dice că comitetul și-a predat referada comisiunii. Raportul comisiunii de trei se va autentica astăzi și se poate, că încă mâne se va prezenta într'o ședință a casei magnaților. Desbaterea proiectului în casa magnaților se va începe numai Sâmbătă în 21 Martie st. n. în ședință publică.

Într'o a doua vorbire cu privilegiul desbaterii asupra subvențiunii de vapoare principele de Bismarck a atins și raporturile agricole dintre monarhia noastră și Germania, dicînd între altele, că, el nu contestează de loc, cumcă relațiunile comerciale cu monarhia austriacă ar fi de o însemnătate cu mult mai mare, decât cele cu Iapanul. Aceea, că novela vamală austro-ungară, va fi, dacă se face odată lege, un mare desavantajiu pentru industria germană, trebuie să o admită ori-și-cine; însă aceea — dice dl de Bismarck — cumcă aceea stă în legătură cu novela noastră vamală, nu o va crede nici însuși Richter. Din motivarea novejii vamale austriace se poate deduce, că industriașii Cislaitaniei se folosesc numai de un pretext; ca însă cei din Translaitanie să aibă vre-un interes, nu

'mi-o pot închipui. Singur numai țeara agricolă Ungaria suferă din pricina vămii noastre, și va suferi cu mult mai puțin, dacă ea din parte-i încă va introduce vamă de scutire pe cereale. Dacă producțiunea Ungariei nu ar avè rivalitatea cerealelor rusesci, basarabe și române, ar fi mai puțin apăsată. Propunerea domnilor Windhorst și Richter, de a încheia cu Austro-Ungaria convențiuni vamale de o durată mai lungă, am făcut-o eu înainte de asta cu vre-o câți-va ani. Am aflat însă, că împregiurările în Austro-Ungaria sînt cu mult mai grele, decât la noi, și că omul deși e sigur de învoirea amîndoror guvernelor, n'ue sigur de aprobarea parlamentelor.

Trecînd la înțelegerea cu Anglia, dice principele de Bismarck, că înțelegerea s'ar fi făcut cu mult mai curînd, dacă vorbitorii englezi opoziționali n'ar fi produs vederi rătăcite. „E drept, — continuă cancelarul — cumcă Windhorst a dis, că relațiunile noastre cu Anglia sînt înflăcărâte. Eu nu înțeleg, unde a vîcut domnia-sa pară de foc și fum, și vè atrag atențiunea numai asupra articolului de astăzi al diarului „Times“ și asupra declarărilor de ieri ale domnului Gladstone care a felicitat pe Germania pentru politica sa colonială. Gladstone înțelege lucrul mai bine, decât Windhorst. Și dacă dînsul totuși afirmă, că între Germania și Anglia există neînțelegere, atunci o face mai mult, spre a-și pute realiza ideile prin un eventual războiu german. Credeți d-voastre, că eu de aceea am trimis pe fiul meu în Anglia, ca să facă negocîri acolo? Conflictul să nu fie încă aplanat? Eu vi-o spun dvoastre, e deja aplanat!“

Windhorst a reflectat principelui de Bismarck, și l'a asigurat, că el nu voesc sub nici o condițiune resbel, ar renunța chiar la cea mai ardentă dorință a sa, de a restabili Hannoverul, dacă scie, că aceea va costa numai o unică picătură de sânge. El dorește numai, ca cancelarul imperului să pună corona operii sale prin sancțiunea pragmatică a legăturii cu Austria și să încheie pace cu Roma.

Italienii sînt foarte nemulțumiți cu purtarea Englezilor. Diarul „Popolo Romano“ dice, că întrebarea perpetuă despre soarta Cassalei în parlamentul englez seamănă mult cu o presiune asupra Italiei. Italia însă, — continuă numita foaie, — nu va admite, ca fiii sei proprii să-și verse sângele, spre a apăra un principiu umanitar cu desevîrșire abstract. Dacă Englezii vor cooperarea italiană în Sudan, atunci hotărăscă condițiunile negru pe alb.

Din Teheran i se telegrafează lui „office Reuter“, că Lumsden se fi sosit în Herat, unde autoritățile afgane sînt groaznic ocupate cu renovarea și întărirea fortificațiilor. Mai multe sute de Cazaci sînt postați în Pul-i-Chatum, în apropierea unui punct de lîngă Herat, ocupat decătră Ruși.

În urma raporturilor detaliate sosite cu privire la turburările din Cochinchina și Cambodja, pirații s'au folosit de absența trupelor franceze, spre a săvîrși cele mai groaznice măceluri. Generalul Briere de l'Isle a trimis la fața locului două companii de soldați de marină. Se dice, că într'aceea liniștea ear' s'a restabilit.

Interpelațiunea deputatului național Petru Truția și diarele maghiare.

Maghiarii sînt agitați. Am ajuns ca organul guvernamental „Nemzet“ din Budapesta să scrie din incidentalul interpelațiunii deputatului național Petru Truția în primul seu de ieri următoarele:

„Deputatul național Truția a făcut în ședința de azi a dietei obiect de interpelațiune oprirea serbării lui Horia și Cloșca. Dar' se nu crează cetitorul că el ar fi ăș-o aceasta. Nici pe buze nu a luat numele lui Horia și Cloșca ci a spus numai că în un sat din comitatul Turda-Arieș gendarmii au împedecat pe Români dela serviciul dăeesc, ba le-ar fi ăș că în aceea ăi se nu meargă în biserică ci în crismă. De aceasta a legat apoi declarațiunile cunoscute: despre libertatea confesională și constituțională, despre cerințele dreptului de stat și despre egala îndreptățire, despre vătămarea scărboasă a libertății de conștiință, despre efectele arbitriului, despre stărbirea primejdioasă a alipirii și încrederii cătră patrie și constituțiune și despre urmările înfricoșate ale acesteia provocându-se la opiniunea publică europeană și înedindu-și reprezentațiunea cu amenințările consecuențelor.

„Predând lucrul în o formă atât de nevinovată, deputatul român acuză Ungaria cu aceea, că aci servițial dăeesc, nu le este iertat nici a ține liber servițial dăeesc, fără ca gendarmii cu baionete să nu-și conturbe în aceasta, cu toate că despre aceasta nici vorbă nu e și fără ca să avem rapoarte detaliate despre cele întemplate în comuna din comitatul Turda-Arieș, fără ca să voim să acoperim cu responsabilitatea noastră ceea-ce s'a întemplat sau nu acolo, fără ca să voim a împedeca cercetarea faptului — ceea-ce ministrul de sigur va dispune a se face — sau fără ca să voim a conturba consecuențele aceleia, constatăm în general, că dl Truția a vorbit despre conturbarea unei serbătoriri a lui Horia și Cloșca, fără ca să o fi pomenit aceasta și a legat de casul acesta astfel de observări, cari ne împintină și pe noi la astfel de notări.

„Chiar și în sine faptul, că se serbează Horia și Cloșca, încă e vrednic de atențiune, deoarece-acești doi eroi români n'au făcut altceva, decât revoluție în contra puterii factice de pe atunci deoparte și a autorității locale de altă parte, decât ucideri și aprinderi. Dacă Români i-au investit cu nisuițe de eliberare și chiar democratice, dacă le place să distingă moartea lor ca un martiriu pentru idei sfinte, fauresc astfel de fabule, cari nu se cuvin în istorie și nu pot prin urmare să pretindă ca țeara și autoritățile să-și recunoască de atari și, uitându-și de revoluțiunea fațășă, să permită a înșela sub această firmă poporul. Nici o unică dată sigură nu permite, ca să ridicăm pe Horia și Cloșca nici ehiar preste Rozsa-Sandor; și mai departe stau aceia de un Georg Dozsa, dar' de aceea acel cap de tălhari chiar așa ca și acest conducător al po-

porului, au săvîrșit astfel de fapte, care nu permit să-și primim între martirii poporului maghiar . . .

„Deși dar' nu ne amestecăm în aceea, că Români falsifică istoria și fauresc din Horia și Cloșca eroi naționali și martiri ai libertății, deși nu facem obiect de discuție aceste înfații ale gustului și simțului lor de dreptate, aceea nu o va suferi nici un stat și nici o națiune ca cu istoria falsificată nu numai să înșele străinătatea, ci să agiteze și poporul și să predice astfel de dogme, cari periclitează deadreptul siguritatea statului.

„E fapt, că agitatorii români numai pentru aceea au ridicat pe Horia și Cloșca la nivoul eroilor libertății, numai pentru aceea încep în largul țerii serbarea de 100 de ani a execuțiunii lor, pentru-ca să demonstreze cu dînșii și prin urmare să demonstreze și în contra statului și a națiunii maghiare, numai pentru-ca să aducă în legătură cu nisuițele lor de acum sângele de „martiriu“ al lui Horia și Cloșca și să le boteze cu acela.

„E adevărat că pe basa adevărului istoric noi nu aflăm nimic de invidiat în acest botez de sânge și până atunci, până când aceasta rămâne pe terenul înșelării de sine și al iluziunilor nesticăcioase până atunci nici nu ne atingem de ea; dar' când cetim scopul pe față declarat al șerbătoririi lui Horia și Cloșca și motivarea dînbătorii a aceleia, nime nu poate cere dela noi ca să fim orbi și să suferim injuriile și revoltările și aceasta cu atât mai puțin, căci vedem că Români mai cumiți și mai patriotici încă nu posed sau influența necesară sau energia trebuincioasă, pentru-ca să împedeca așa ceva. Metropolitanul Miron care interdică, ce e drept, circularul frumos, în care interdică peșterilor lui glorificarea în biserică a lui Horia și Cloșca, dar' totuși acesta l-au serbat chiar și în Brașov. (?) În astfel de stare dacă nu voim ca multele liturgii predici și banchete să aibă ca rezultat revolta și revoluția poporului, dacă nu voim ca poporul să fie indus în eroare pentru ăeci de ani, — acele trebuie să le împedecăm. Aceasta e apărare propriei și prin urmare îndreptățită; daună că agitatorii români au pășit pe acest teren, deoarece-acei nu concedem și dacă apelează la forță stăm pe loc.

„Dar' firesce că prin aceasta libertatea, egalitatea și libertatea confesională nu suferă nici o daună. Cu aceste n'are nimic de a face revoluțiunea și glorificarea lui Horia și Cloșca . . .

Alt diar maghiar din opoziție „Budapesti Hirlap“ scrie:

„În sfîrșit Petru Truția a interpelat pe ministrul de interne pentru forța unui sergent de gendarmerie, care la începutul unei luni Martie a alungat cu puterea din biserică pe credincioșii greco-orientali din comuna Lupșa comitatul Turda-Arieș. Aceasta că credincioșii au voit să serbeze serbătoarea lui Horia și Cloșca, dl Truția a retăcut-o, ceea-ce — să mărturisim, a făcut-o

bine, ba a chiar deobligat prin tăcere pe întreaga dietă, deoarece-ce blamagiul era dacă ar fi început astfel: „Are ministrul de interne cunoscință, că Români din Lupșa au voit să arangieze o serbătoare în onoarea lui Horia și Cloșca și cu ce motivează interdicerea aceleia?“ Se scie, că compatrioții nostri Români se săvîrșesc în un servilism încât nu preste mult vor vorbi în acest ton cu noi și cu ministrii nostri și noi tiranii fără îndurare o și suferim aceasta. După cum am ăș, dl Truția e vrednic de recunoscință, căci a cruțat deocamdată dieta maghiară de această rușine, dacă nu a cruțat-o cu interpelația.“

După pofta Maghiarilor ar trebui dar' ca noi și celelalte naționalități nemaghiare neocuitoare să nici nu mai vorbim. Vremea însă e nemiloasă și cu dînsa înaintează alătura spiritul de care națiunile nu se pot lăpăda din „filantropicul“ motiv de a salva viitorul unei națiuni nefavorite de soartă și fără viitor istoric.

Denunțierea convențiunii comerciale de cătră România.

„Deutsche Zeitung“ din Viena dela 10 Martie publică în primul Viena, cu privire la denunțierea convențiunii comerciale, următorul articol, pe care îl reproducem spre a vedea cetitorii nostri cum se exprimă vecinii nostri asupra acestei cestiuni:

„La 22 Iulie a. c. sînt ăeci ani de când comitele Andrassy a subscris alătura cu d. Costaforu textul convențiunii comerciale austro-române. Acest act nu era de natură curat politică comercială, ci un eredit, al cărui punct de gravitate trebuia căutat în curentele politice europene. România atunci nu era un stat independent, ci un principat sub suzeranitatea Sultanului, și încheierea unei convențiunii comerciale internaționale cu un asemenea principat era o anomalie a dreptului ginților. Cabinetul din Viena a premers însă evenimentelor și a recunoscut de fapt independența României, care numai după resbelul ruso-turc a fost sancționată de areopagul marilor puteri europene prin tratatul dela Berlin. Cine ar fi găndit atunci că cei dela București se vor disgusta atât de iute de marele rezultat obținut? Dar' statele tinere une-ori cresc foarte repede și nu arare-ori, le cresce și mai repede amorul propriu decât puterea și însemnătatea lor. Convențiunea a fost încheiată pe ăeci ani numărați dela schimbarea ratificărilor, și în cetarea a fost condiționată dela denumirea ce trebuie făcută cu 12 luni mai nainte de termenul expirării. Și în adevăr guvernul regatului României a găsit de cuviință a denunțierea convențiunea, care expiră la 31 Maiu 1886.

„Din ce puncte de vedere au denunțiat cei din București convențiunea, nu e greu de a ne explica. România nu e un stat industrial, ci o țeară eminentă agricolă. Poporațiunea ei ca

și ori-care națiune ce-și ia un avânt politic pe terenul muncii naționale nu se mulțumesc numai cu producțiuni agricole. Ea dorește a mai adauge la independența politică și independența economică și cifrele statistice, care arată colosalul import al articolelor noastre industriale a aprins egoismul național al patrioților din București. Cu toate acestea interesul cel mare al Românilor zace în exportul produselor agricole. Tocmai acest interes nu-l mai găsece Români destul de ocrotit prin numita convențiune. România prin convențiune a sperat a-și asigura exportul de vite și cereale. Dar' Austro-Ungaria prin deseale epizootii ce bătute în România a fost nevoită a închide granițele atât pentru vitele din Moldova și Valachia, cât și pentru cele din Rusia.

„România basându-se pe convențiunea comercială, a reclamat, a protestat și a amenințat chiar cu represalii. Toate aceste însă au rămas și au trebuit să rămână fără rezultat, pentru-că Austria trebuia să aibă în vedere nu numai cultura sa de vite, dar' chiar și aceea, ca țările din Occident să nu-și închidă și ei granițele.

„În ceea-ce priveșce exportul cerealelor, România prin convențiune a obținut scutirea de vamă a cerealelor sale la importarea lor în Austro-Ungaria.

„La început Români nu puneau prea mare preț pe scutirea de vamă a cerealelor lor, fiindcă în acei ani în genere nu existau în Austro-Ungaria taxe vamale asupra cerealelor, dar' după introducerea taxelor la anul 1882, România s'a bucurat de o mare prerogativă, astfel, că în anul 1883 au exportat în Austro-Ungaria cereale în sumă de 26 milioane fl. și această sumă e foarte considerabilă, deoarece-ce ea representă 75 procente, care revin asupra Austro-Ungariei din totalul export al României. Chiar din acest punct de vedere priveșce România cu îngrîșire pentru viitor. Franța și Germania urcă vămile asupra cerealelor și Austro-Ungaria încă se pregătesce a le urma exemplul. Încetarea scutirii de vamă a cerealelor române formează astăzi un punct principal în programa politice comerciale a Ungariei.

„În această cestiune însă e vedit, că Austria n'are interes comun cu Ungaria. Pentru Ungaria, România nu e un concurent agricol, pe cătră vreme pentru Austria e un important deuseu al produselor sale industriale. În anul 1883 Austria a importat mărfuri în România în valoare de 48.7 milioane fl., între care, zahăr în valoare de 3.2 milioane, mărfuri de bumbac în sumă de 2.3 milioane, postav și articole de lână în sumă de 4.8 milioane, haine în valoare de 3.8 milioane, pânză în valoare de 1.2 milioane, de 1.1 milioane, pielărie în valoare de 5.4 milioane, lemnărie în valoare de 2.2 milioane, articole metalice de 2.2 milioane, ceasornice, instrumente musicale în valoare de 3.1 milioane. Cu crescerea civilizațiunii în țeară cresc și trebuințele țilnice, și interesul Austriei e de sigur să

Foița „Tribunei“.

Teoria lui Rösler.

(Urmare.)

Dar' se trecem acum la

I. Ideile conținute în cartea d-nului Xenopol.

Vom lăsa aici cu totul la o parte sistemul polemic al autorului, argumentațiunile sale generale și vom extrage numai concludsiunile, rezultatele, ce ni le prezintă autorul în privința cestiunilor de cari se ocupă.

În contradicere cu scoala româna și în general în contradicere cu constatările sciinței istorice și archeologice, d. Xenopol susține în scrierea sa, că o parte însemnată din poporul dac a rămas în țeară și după cucerirea Romanilor, și partea aceasta însemnată de Daci a fost cu totul romanisată.

„Dacii nu au dispărut din Dacia; dimpotrivă ei au rămas aici în mare număr și au fost cu toții romanizați“ (pag. 48).

„Elementul național dac dispărură mai cu totul în acel al Romanilor“ (pag. 34).

„Și o probă în privința aceasta, că un număr însemnat de Daci au rămas în țeară și s'au romanizat, ne ofer inscripțiunile găsite în Dacia, în cari aflăm vre-o 22 de nume, ce se pot atribui cu siguranță Dacilor și alte 20 cari sînt comune Dacilor și Tracilor (pag. 33).

„Astfel toată națiunea Dacilor, care

remăsese în provincie, fu romanisată.“ Și această poporațiune dacă a și lăsat oare-cari urme slabe în limba de astăzi a Românilor, de asemenea au păstrat Români dela Daci și „alte rămășițe, cari nu sînt mai puțin însemnătoare, precum în portul pîrului, în hainele lor, în zidirea caselor lor și chiar în chipul feții lor, care amintescă până la înșelat, figurile dace săpate pe columna lui Traian“ (pag. 40).

Tot asemenea este aproape dovedit că coloniile aduse de împăratul Traian în Dacia nu erau din Italia, ci erau numai simple elemente romanisate din alte părți ale imperiului și între acestea o mare parte speculanți și vînători de avere (pag. 37).

Așa că Români de astăzi sînt coboritori din vechiul si marele popor al Tracilor, Dacilor și Geților (pag. 114, 235, 238). Prin urmare coboritorii unor elemente romanisate, dar' nu descendenți ai unor cetățeni romani veniți în Dacia.

Când veni apoi năvălirea popoarelor barbare, orașele se despopulară, cetățenii romani emigrară, chiar și Dacii cei mai avuți ce se deprinseseră cu viața romană, ear' locuitorii câmpului, clasa sêrmană și care nu primise dela Romani decât idiomi și cari din contra aduseră ei pe Dacii la felul lor de trai (?), clasa aceasta nu fugi, ci se retrase în munți (pag. 41).

„Cei bogați s'au dus, Daci sau Romani, cei săraci au rămas aci“ (pag. 46).

„Poporațiunea se împărția firesce în două

clase, cea bogată, alcătuită mai ales din Romani veniți în Dacia și din rămășițele clasei aristocratice a poporului supus și cei săraci, grămada poporațiunii dace romanisate . . . și un număr de veterani Romani. Dacă este afară de îndoială că cei bogați fugiră, cei săraci trebuiră să rămână“ (pag. 48).

„Timpul trecea și generația se stîngea una după alta în creeri munților, încât cei născuți la umbra înaltelor piscuri se deprindeau în curînd a găsi aici o nouă patrie. Astfel se schimbă în curînd condițiunea socială a Daco-Romanilor, ei deveniră păstori (pag. 44).

„Tot asemenea se întemplă și cu coloniile retrase în Dacia Aureliană sau în Mesia.

„Provincia Mesiei fiind expusă la aceeași năvălire ca și Dacia, locuitorii Mesiei își căutară scăparea în părțile mai retrase ale imperiului, ear' poporațiunea săracă se retrase în Hem sau Balcan. Și aici în munte poporațiunea aceasta săracă îmbrățișă viața ciobănească, care o păstrează mare parte încă până astăzi (pag. 50 51).

„În consecuență Români n'au putut să revină din Mesia, deoarece-ce în Mesia, elementul roman a fost totdeauna prea slab, chiar și pe vremele Romanilor (pag. 49).

„Acești Romani „dela sudul Balcanilor nu ajuseră nici odată a constitui un stat, căci la ei viața nomadă și vagabundă întrecuse totdeauna pe cea așezată (pag. 260).“

Astfel nu are dreptate Rösler când susține, că Bulgarii înfățișau brațul și Români capul sau

inteligenta, deoarece-ce lucrul este întors (pag. 59). Sau cu altă frasă mult mai clară, Bulgarii înfățișau capul sau inteligenta și Români brațul.

Mai departe în ce priveșce pe Români, cari rămăsese în Dacia Traiană, acestia, ăeci dl Xenopol, se retraseră în munți și aici dînșii viețuiră împreună cu Sarmații, și fiindcă Sarmații acestia erau popor de origine slavon, astfel Români primiră în limba lor elementul slavon încă dela prima lor formațiune ca popor.

Români primiră pentru a doua oară un element slavon în limbă dela Slovenii, cari se așezaseră în țările romane pe timpul Avarilor (sec. V).

„Ei (adecă Români) se amestecară cu Slavii cari se așezaseră în țeară pe timpul Avarilor și adăugiră astfel elementul slavon al limbii lor, pe care îl dobândiseră încă din conviețuirea în munți alătura cu Sarmații“ (pag. 135).

„Astfel elementul slavon s'ar fi contopit în sînul naționalității noastre chiar dela prima sa închegare ca popor și venirea Slavonilor în veacul al V-lea ar fi dat numai nouă puteri unei înfrîurii, care se afla chiar la rădăcina naționalității noastre“ (pag. 212).

„Slavonii acestia“ cari erau din familia Slovenilor dispar cu totul în urmă fiind absorbiți de elementul românesc al poporațiunii țerilor Dunării-de-jos, al căreia element etnic se resimte de această puternică înfrîurire prin însemnata dosă de slavonisme, pe cari le cuprinde în organismul seu“ (pag. 261).

împlinescă oare și care dorințe ale României în privința produselor agricole ca în schimb să obțină cât se poate mai favorabile condiții pentru exportul articolelor sale industriale.

„N'am privi de loc cu îngrijire la reînnoirea negocierilor în această privință, dacă la noi în anii din urmă nu s'ar fi săvârșit transformări remarcabile. E un lucru păgubitor, că la noi Ungaria a căpătat o preponderanță în toate ces-tiunile noastre economice.

„Aceasta nu numai că se va manifesta mai bine la reînnoirea pactului nostru cu Ungaria, dar' chiar astăzi e un lucru dovedit, că în toate ces-tiunile politice comerciale ale monarhiei, con-ducerea o are Ungaria. Și chiar această con-ducere este cauza, care ne face să ne temem că la reînnoirea convențiunii cu România vor re-sulta rele urmări pentru industria noastră. Ro-mânia de sigur că va pune mari taxe vamale pe articolele noastre industriale, ca, eventual prin reducerea lor în urmarea negocierilor, să obțină dela noi avantajie în privința exportului ei de ce-reale, căror avantaje Ungaria are să se opună în paguba fabricanților nostri.

„Și acest incident politic-comercial, dove-desce, că Austria ar ave' altceva mai bun de făcut, decât să-și peardă timpul cu „invoielii cu Ungaria“.

Cronică.

Calătoria părechei princiere de Co-roană. Din Atena se telegrafează: Yachtul „Miramare“ a ancorat în Pireu între bubuitul tunurilor. Regele cu principele regal cu ministrii Tricupis și Contostavlos s'au dus în portul din Miramare și au salutat pe Augustii oaspeți. Pe locul de debarcare un batalion de soldați în costum național au format espalier. La gara din Pireu părechia princiară austriacă a fost salutată de regina. Musica militară a cântat imnul austriac. Întrarea în Atena s'a făcut între entuziasmul mulțimii de popor adu-nate pentru a saluta pe oaspeții distinși. Pă-rechea princiară de coroană s'a scoborit la palat.

Deputați clericali pentru sinodul epar-chial gr-or. sau mai ales în cerc X (Abrud) **Ioan Gal**, protopresbiter; în cerc XIII (Dej) **Teodor Herman**, adm. protop.; în cerc XIV (Bistrița) **Galaction Șagău**.

Meetingul Sêrbilor macedoneni ținut la Niș în 15 l. c. n. a fost cercetat de mai mult de 2000 de persoane. Archimandritul Sava a presidat. În numele locuitorilor din Sêrbia-veche a vorbit președintele, și în numele Sêrbilor ma-cedoneni Vacovic. Amândoi au ventilat rap-porturile etnografice ale Macedoniei. Adunarea a aderat la rezoluția meetingului din Belgrad. Din toate părțile Sêrbiei au sosit la adresa meetingului telegrame de adesiune.

Festivități în Muntegru. Din Cataro se raportează, că serbarea existenței de 400 de ani a principatului Muntenegru se va săvârși în Septembrie deodată cu aniversarea a 25-a a căsătoriei principelui. Se fac pregătiri grandioase.

„Dintre barbarii cari coplesiră Dacia, sin-gurii cari înfațșa oare-care înrudire cu Ro-mânii erau Slavonii“ (pag. 289) — înruđiți prin faptul amestecării Românilor cu Sarmatii după părăsirea Daciei de împăratul Aurelian.

Un nou element slavon se introduse în sinul poporului român pentru a treia oară prin domi-națiunea Bulgarilor asupra țerilor române.

„Acest element slavon al limbii românesce primii puteri nouă, când Bulgarii, cari deveniseră și ei Slavoni în urma aședării lor în Mesia în-tinșeri stăpânirea lor preste vechea Dacie Traiană“ (p. 289—290).

Bulgarii venind din regiunile Niprului pe la a. 660, se aședară mai întâiu în Valachia, de aici trecură apoi preste Dunăre, însă rămaseră și după aceea stăpâni ai Valachiei (?) (p. 70).

„Bulgarii aveau sub stăpânirea lor chiar și Transilvania“ (p. 72).

„Bulgaria se întinde cel puțin în vremile întâiului imperiu bulgar și pe ripa stângă a flu-viului asupra Moldovei, Valachiei și Tran-silvaniei“ (p. 70).

„Această stăpânire a Bulgarilor la nordul Dunării, a avut de urmare, că în evul de mijloc, mult timp țerile Daciei au purtat numele de Bulgaria (?) (p. 77).

Și această amintire a „stăpânirii Bul-garilor în Transilvania și prin urmare în toată Dacia se păstră îndelung timp.“ (p. 79).
(Va urma).

Regele Humbert a primit în 14 Martie c. dela consiliul de ministri medaile de aur, care i s'a acordat pentru atitudinea sa pe timpul cholerei.

Cholera. Diarele italiene ne spun, că în Lucca și Livorno s'au ivit câte un cas de cholera.

Principele de Wales se va duce, precum ne spune „Pall-Mall-Gazette“, înainte de a cer-ceta Irlandia, dimpreună cu ducele de Edinburg la Berlin spre a asista la sêrbarea ăilei nacerii împăratului Wilhelm. În cercurile diplomatice se consideră visita aceasta de un semn al relațiunilor amicale restabilite.

În Alexandria s'a arestat Zebehr-pașa la ordinul autorităților militare engleze: El a fost dus pe corabia „Iris“, ce numai decât primi și comanda a se depărta. Locul destinațiunii corabiei e necunoscut. Arestarea lui Zebehr-pașa, se ăice, că a fost prile-giuată prin prepusul, că el întreține legături cu Mahdiul. S'au sesisat și multe hârtii.

Arangiamentul financiar egiptean se va subscrie precum anunță agenția Reuter astăzi în Londra.

Scolastic.

Lucrul de mână

în scoalele de băieți și în institutul pedagogic.

(Raport prezentat în urma însărcinării ven. consistor archidiecezan, corpului profesoral dela seminarul „Andreian“.)

(Urmare.)

I.

Înainte de a intra în meritul cauzei, dând răspuns la întrebarea: dacă este sau nu este de folos a se introduce în scoalele primare și în institutul pedagogic o nouă specialitate de în-vățământ, care să aibă de scop cultivarea dex-terității manuale, până acum cu totul neglese, va trebui să ne lămurim asupra scopului, ce ur-măresc scoalele primare și asupra mijloacelor, prin cari ele lucră la ajungerea aceluși scop, căci după acest răspuns vom ave' să constatăm și pozițiunea, ce față cu noua specialitate de în-vățământ, vor ocupa instituturile pedagogice, cari pregătesc puterile didactice pentru scoalele pri-mare. Lămuriti asupra scopului și asupra mij-loacelor folosite, vom pute' înțelege, dacă scoala a realizat în adevăr scopul seu, în total sau numai în parte, și dacă a întrebuițat toate mij-loacele pentru a ajunge la țintă, sau dacă nu l'a realizat, din ce cauză nu, și ce mijloace nu a folosit, pre cari ar fi trebuit să le folosească. După-ce astfel vom ave' la îndemână răspunsul, ce la ori-ce cesiune scolară, numai acea știință ni-l poate oferi, care se ocupă cu cunoascerea facultăților ființei omenesci și cu dezvoltarea lor armonică prin instrucțiune și disciplină, adecă pedagogia, vom căuta să arêtăm, în trăsături principale, dezvoltarea istorică a învățământului în lucrul de mână în scoalele de băieți, apoi foloasele ce ar resulta din introducerea acestei spe-cialități de învățământ și în fine, modalitatea, după care ar fi să se procedă la punerea ei în executare.

Scoalele de ađi urmăresc două ținte și anumit: unele cele mai numeroase, niusesc a da tinerimei, ce le cercetează, o cultură generală, prin care ființa omenescă să fie dezvoltată în mod armonic în toate direcțiunile astfel, ca cei, cari au dobândit o astfel de cultură, să afe în-tr'însa elementele trebuincioase pentru a pute' zidi mai departe, fie ori-care specialitatea sau chemarea, ce ar cultiva în viață; altele cele mai puține la număr, niusesc a da elevilor, ce le cercetează cunoscințele și dexterități speciale, cari sunt de folos numai în o anumită chemare. Categoriei prime aparțin mai ales scoalele pri-mare, civile și gimnasile, categoriei a doua mai ales scoalele de meserii, de industrie, de silvi-cultură, de agricultură, specialitățile academice ș. a. Aici, unde va fi vorba despre lucrul de mână, încât el este mijloc pentru dobândirea unei culturi adevărate omilaterale, armonice, de sine se înțelege, că numai acele scoale pot fi luate în considerare, cari răspund trebuințelor generale tuturor oamenilor, dăm pregătire fun-damentală pentru toate scoalele de specialitate, deci în cele următoare mai ales pe ele le vom ave' în vedere când vorbim despre introducerea lucrului de mână și despre însămnătatea lui.

Scoalele menite a da cultură generală și mai ales scoalele primare, după cum îndeobște este cunoscut, țintesc la ajungerea scopului prin instrucțiune și prin conducere sau dis-ciplină. Prin instrucțiune lucră asupra des-voltării intelectului prin semne, prin forme și prin lucruri (adecă prin obiectele de învățământ ce aparțin grupelor limbistice, matematice, isto-ric și istorice-naturale), dedând în același timp pe elev la activitate. Dacă însă această lu-crare s'ar mărgini aici, n'ar fi nici o deosebire între scoalele de categoria primă și între cele de specialitate, căci și aceste tot prin semne, forme și lucruri contribuie la dezvoltarea elevilor lor. Deosebire esențială însă există între aceste două categorii de scoale, anume prin stăruința

ce pun cele de categoria primă, ca prin învăț-ământ să contribuie la buna educațiune a elevilor; buna educațiune însă se manifestă mai ales în formarea și consolidarea carac-terului. Formarea și consolidarea caracterului în direcțiune bună este scopul final, la care ni-suesc scoalele menite a da cultură generală, ar-monică, și valoarea obiectelor de învățământ în aceste scoale se taxează după gradul, în care ele sunt în stare a contribui la formarea și con-solidarea caracterului. Fiind vorba despre în-troducerea lucrului de mână, între celelalte ob-iecte de învățământ ale scoalelor pentru cultură generală, va trebui ca și pentru el să statorim gradul, în care va contribui la formarea și con-solidarea caracterului, căci numai așa i se poate acorda dreptul de încetățenire între celelalte obiecte de învățământ, sancționate prin us îndelungat și prin verdictul științei pedagogice. Pentru a stabili dar' și pentru lucrul de mână valoarea caracterului, va trebui să ne oprim puțin la acțiunea învățământului în general asupra dezvoltării intelectuale și morale ale elevului.

Învățământul are de scop mai apropiat formarea de noțiuni clare și exacte și de șiruri de noțiuni, cari la olaltă fac ceea-ce numim inteligență. Noțiunile câștigate prin intuițiune, adecă prin privirea semnelor, formelor și lucrurilor și prin ocuparea cu ele, produc în noi, în cele din urmă nisuiința cătră un lucru, care ne promite satisfacerea trebuințelor noastre, sau nisuiința de a ne depărta dela el, dacă ne încredințăm, că nu ne poate procura această satisfacere. Aceste nisuiințe sunt basa acelei părți a ființei noastre, care se cuprinde în numirea de sentimente. Sentimentele, conduse la o des-voltare armonică, sânt elementele din care se formează caracterul, care nu este altceva decât stăruința voinței în o direcțiune îndreptată spre ce este bun și nobil. Deoarece însă, chiar fiind intuițiunea bogată, noțiunile clare și exacte și prin urmare voința bine întemeiată, totuși cu timpul venind idei nouă, ele întunecă pe cele vechi, s'ar face cu neputință continuarea ideilor în un șir neîntre-rupt prin ceea-ce s'ar zădărnici dezvoltarea ca-racterului cu un întreg bine alcătuit. Pentru a înlătura efectele acestei discontinuități este ne-cesar să dedăm pre elev de timpuriu a pune preț pe ceea-ce a învățat și a înțelege, căci lipsind această apreciere, copilul nu se va ocupa el din propriul indemn mai departe cu un obiect sau altul, nu va fi activ, va să ăică nu va ave' interesul pedagogic, care îl mână înainte și îl face chiar să învingă greutăți în-sêmnate, numai pentru a ajunge în posesiunea cunoscințelor dorite. Fiind aprecierea valorii lucrului și stăruința de a se ocupa și mai de-partede cu lucrul odată apreciat, întocmai ca și voința un act de nisuiință, apreciere, stăruința și voința se apropie unele de altele și adăugând încrederea firmă, că obiectul spre care nisuiim este realizabil, nisuiința se preface în voință și așa dezvoltarea intelectului influențează des-voltarea caracterului; cu alte cuvinte se produce aceea ce numim învățământ educativ. Cu cât învățătorul va reuși a spori mai mult activitatea proprie a elevului, și independența cugetării și voinței lui prin aceea că îl conduce la o adevărată apreciere, cu atât mai mult va contribui la formarea caracterului lui. Voim dar' să influențăm asupra formării caracterului, tre-buie să-i dăm cuiva alte noțiuni, alte cugetări, alte nisuiințe și alte aprecieri.

Luând acum în privire, că ideile noastre isvorăsc din conviețuire cu alții și din experiență, ajungem a distinge și șese feluri de interes pe-dagogic, 3 corespunzând grupei ideilor isvorite din conviețuire, adecă interesul simpatic, social și religios, și 3 corespunzând grupei ideilor isvorite din experiență adecă interesul empiric, speculativ și estetic, cel empiric mai ales la cunoascerea obiectelor din na-tură și gruparea lor, cel speculativ la experi-mentele fizicale, chemice ș. a., cel estetic la combinarea formelor și colorilor. Cercetând deci din punctul de vedere al interesului pedagogic valoarea obiectelor de învățământ aflăm, că grupele cari s'ervesc scopului educațiunii pot fi grupa obiectelor istorice-limbistice pe de o parte, și grupa obiectelor istorice-naturale-matematice pe de altă parte. Și numai acel învățământ se va apropia de țintă, care imbină amândouă aceste grupe, deoarece cunoscințele câștigate în o grupă nu fac absolut capabil pentru progres în cealaltă grupă, după cum se susține din partea celor ce apêrau așa numita cultură formală.

Dr. D. P. Barcianu.

(Va urma.)

Varietăți.

(Monaco și dramele lui.) Doi tineri că-sătoriți de curând dintr'un mare oraș din Ger-mania-de-Sud, reintorcându-se din călătoria lor de nuntă din Italia, avură nenorocita idee de a trece la întorcere prin Monte-Carlo.

Bărbatul, însărcinatul de afaceri al uneia din cele mai mari case de export din Germania, strânsese vre-o 40,000 franci, din datorile casei. Ajungând la Monte-Carlo, încredință soției sale această sumă, pentru-ca astfel, ăice el, să nu fie ispitit de a-i perde la joc.

El W. nu era îndestul de sigur de dînsul. Se duse la casa de joc și riscă un napoleon, pe care îl perdă și apoi îl câștigă de mai multe ori. Fiind foarte bine dispus, se întoarse acasă pentru de a merge cu soția lui să prânzească, dar' nu o găsi și fu foarte îngrijat.

Toate căutările făcute fură zadarnice. Soția lui dispăruse și cu dînsa și gînta, care conținea 40,000 de franci. Toate autoritățile se puseră în căutarea ei, atât în Italia cât și în Francia, dar' nu deteră preste dînsa. Sdrobotit de durere, tînêrul soț se reîntoarse la Monte-Carlo. Aci primii visita unui funcționar al casei de joc, care îi spuse că a vêțut pe soția lui în sala de joc, perđend mai multe bilete de bancă. Când vêđu că gînta s'a golit, părăsi salonul într'o stare de escitare de necredut. Ea trecu prin Park, și, ajungend la carierele de marmură, se aruncă în aer mai nainte ca servitorul dela joc, care o ur-mase, să fi putut a o opri.

Lungă cariere, se găsi în urmă cadavrul nenorocitei femei. După-ce fu înmormentată, soțul ei plecă din Monte-Carlo în Germania într'o stare vrednică de plâns. —

Acum cãtră timp, un tînêr englez foarte avut sosise la Monte-Carlo; el are un nume cunoscut și era căsătorit de curend cu o per-soană dela care luase o zestre foarte mare. Lucru ciudat, soția tînêrului călător rămasese în Englitera, unde face parte din asociațiunea en-gleză pentru desființarea casei de joc din Monte-Carlo.

Tînêrul nostru englez, mare amator de musică, nici nu se gândia să între în sala de bancă; exista la toate concertele și nu ăita pe artiste, căroră le da cele mai frumoase buchete. Dar' într'una din ăile fu ispitit de demonul jo-cului și în curend perdă 1,350,000 franci.

Se înțelege foarte lesne cele întemplate în urmă. Nenorocitul jucător își trase un glonț în tēmplă. Aceasta se petrecea acum vreo două-đeci de ăile. Administrațiunea băncei, cum aceasta se practică în general, făcū tot ce-i stete prin putință pentru a fi în lucrul secret, și familia, ca în totdeauna, o ajută să înăbușească afacerea, despre care nimeni nu mai vorbi nimic.

Corpul fu împachetat și trimis în Englitera, ca un colet, cu trenul accelerat.

(Aventurele unei pisici.) Acum șese sep-tēmăni, un incendiu a distrus o fabrică dela Aix-la-Chapelle. Ridicându-se dērîmăturile, s'a găsit într'un urlou care se afla sub o grămadă de dērîmături, o pisică trând încă. Ea era atât de bine închisă în refugiuul seu, încât n'a fost cătuși de puțin atinsă de flacări, ci pãrlită numai puțin la cap și la coadă. Slăbise atât de mult, încât era redusă la o a treia parte. Șese săptămăni n'a mâncat și n'a beut nimic! I s'a adus lapte pe care l'a mâncat cu cea mai mare aviditate.

Posta ultimă.

Londra, 16 Martie n. Principele de Wales, ducele de Edinburgh și prin-cipele Albert Victor pleacă astăzi seara la Berlin. „Times“ ăice într'un ar-ticol, că călătoria principelui de Wales la Berlin, după sfîrșirea noro-coasă a diferenței diplomatice atât în En-glitera cât și în Germania trebuie să fie privită ca avend o importanță poli-tică.

Belgrad, 16 Martie n. O depeșă din Vrania desminte înfrângerea bandelor de Arnăuți și susține scirea despre întărirea lor în Prizrend.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEL.“

Budapesta, 17 Martie n. Casa de-putaților. Printre întrate se află proiectul de lege al deputatului Irányi privitor la aședarea străinilor în țeară. Minis-trul de finanțe așterne proiectul de lege despre ținerea în evidență a cadastrului de impositate pe pământ. Ministrul de co-municație așterne proiectul de lege despre linia laterală ducătoare dela Szered la Lipotvár. Comisiunea justițiară așterne raportul despre proiectul de lege privitor la ridicarea instituțiunii comuniunilor, ce a existat în granița militară. S'a primit proiectul de lege relativ la înmulțirea ba-nilor mērunți. Ședința proximă se va ține Joi.

Defraudantul de postă Emil Maár s'a prezentat ađi însuși la poliție, a fost de loc arestat și predat judecătoriei cri-minale.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

Un post de sub-jude reg. la judecătoria cercuală din Braşov. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presidiul tribunalului de acolo.
Un post de jude reg. la tribunalul din Sătmăr. A se trimite concursurile în 4 săptămâni la presidiul tribunalului de acolo.
Cluj. Concursurile sunt a se trimite până în 31 Martie la direcţiunea financiară de acolo.
Un post de învăţător la scoala de industrie din Timişoara. Concursurile sunt a se trimite până în 31 Martie a. c. la presidiul scaunului de acolo.
Un post de magistrul postal în comuna Egereş (com. Cojoceni). Concursurile sunt a se trimite în 3 săptămâni la direcţiunea postală din Sibiu.
Un post de director la scoala de industrie din Timişoara. Concursurile sunt a se trimite până în 31 Martie a. c. la presidiul scaunului de acolo.

Extrase de concursuri bisericesti-scolare.

Postul de învăţător la scoala de fete în comuna Cuvin (com. Aradului). Concursurile sunt a se adresa până în 1/18 Aprilie a. c. domnului protopop şi inspector scolar Georgiu Popoviciu în Şiria (Világos).
Postul de învăţător în comuna Sgrăbesci, protopopiatul Lugojului. Termin până în 17 Martie a. c. v. A se trimite concursurile rev. domn. Georgiu Peştean, protopop în Lugoj.
Postul de paroh în comuna par. de cl. III. German, protopopiatul Verşetului. Termin 17 Martie a. c. v. A se trimite concursurile On. domn Ioan Popoviciu protopresbiter în Mercina per Varadia.
Postul de învăţător în comuna Branesci, protopopiatul Fagetului. Termin 10/22 Martie a. c. Concursurile sunt a se trimite de-a dreptul Consistorului diecesan în Caransebeş.

Scri economice.

Comerţul de bucate.

Temperatura în săptămâna trecută n'a fost nici decât favorabilă. Vânturi însozmate au crierat ţeara năcură şi au cauzat pagube însemnate. Din norocire aceste vânturi încă au folosit ceva, adică: au împiedecat îngheţul. Din multe locuri s'osec plângeri despre lipsa de ploaie, deoarece-ve sunt împedecate.

Grâul. Direcţiunea solidă a pieţelor din străinătate i-a adus pe mulţi proprietari în poziţia de a paşi cu preţuri de tot urcat. Morile în început s'au opus acestor preţuri urcate, dar' mai târziu, după-ve au devenit în lipsă mai mare, chiar şi morile au plătit grâul cu preţuri mai ridicate.

Circulaţiunea pe la finea săptămânii a devenit mai acută, şi astfel circulaţiunea săptămânii trecute s'a urcat la 100.000 măji metrice. Preţurile s'au urcat cu 15-20 cr. Preţurile mai recente ale grâului sunt: 74 ch. 8.10-8.25 fl., 75 ch. 8.20-8.40 fl., 76 ch. 8.35-8.50 fl., 77 ch. 8.45-8.60 fl., 78 ch. 8.55-8.70 fl., 79 ch. 8.65-8.80 fl. Grâul de primăvară şi cel de toamnă încă stau la preţuri urcate, cel dintâiu la 8.12-8.24 fl., ear' este din urmă la 8.60-8.68 fl.

Săcara. Circulaţiunea în este nefinsemnată, deoarece-ve importul e cam neconsiderabil. Au trecut circa 4000 măji metrice din staţiuni cu preţuri solide neschimbăcioase. În loc şi afară din capitală săcara s'a plătit cu 7.20-7.50-7.60 fl.

Orind bine căutat, s'a plătit în scumpitate mică, dar' s'a scumpit cu 10 cr., au fost în circulaţiune ca 5000 măji metrice de ovės şi după calitate s'a ridicat cu 6.85-8.10-7.15 fl. Ovėsul de primăvară s'a ridicat preţul de 60.76-69.6 fl.

Cucuruzul, importul îi este atât slab, încât nu acopere nici lipsele ţării, astfel direcţiunea s'a consolidat şi preţurile s'au urcat, circulaţiunea s'a folosit de 8000 măji metrice, s'a vëndut în preţ de 5.45-5.95 fl. Cucuruzul pe la începutul lunelor Maiu - Iunie a fost domol, mai târziu s'a îndreptat şi dela 5.71 fl. s'a urcat la 5.84 fl.

Rapiţa. Direcţiunea, - poate din cauza recelii timpului, - cu ceva s'a mai consolidat, însă din cauza pretensiunilor de preţuri mai mari, circulaţiunea a fost neînsemnată. 500 măji metrice de rapiţă, calitatea primă, au trecut câte cu 12.5/8 fl., mai slabuţi cu 12.20 fl. Prin lunile August - Septembrie direcţiunea a fost mai favorabilă şi au trecut circa 4000 măji metrice câte cu 12.75 fl.

Mălăiul s'a vëndut în cantitate de circa 2000 măji metrice cu preţuri neschimbăcioase; cel ung. cu 5.75-6 fl., ear' cel rom. cu 6.10-6.25 fl.

Păsatul de mălăiul i-a ţinut preţul; preţul comercial de un sac: 10.75-11 fl., păsatul poleit s'a vëndut cu 11.60 fl.

Piaţa din Sighişoara, 14 Martie. Grâu curat hectolitra fl. 5.40 până fl. 6.-; grâu mestecat fl. 4.- până fl. 4.50; săcara fl. 3.50 până fl. 3.80; ovėsul fl. 2.- până fl. 2.40; cucuruzul fl. 3.80; fasolea fl. 4.-; crupenele fl. 1.70; mazerea chilo 20 cr.; lintea 20 cr.; mălăiul 12 cr.; lumini de s'u chilo 60 cr.; săpunul 31 cr.; s'u brut 30 cr.; s'u de vită fl. 1.-; unsoare de porc 72 cr.; carnea de vită 40 cr.

Têrgul de rimători în Steinbruch. În 14 Martie n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei 42.- cr. până 43.1/2 cr., unguresci grei, tineri 45.- cr. până 46.- cr., de mijloc 44.- cr. până 45.1/2 cr., uşori 44.- cr. până 45.- cr., marfă ţerănească, grea 43.- cr. până 44.- cr., de mijloc 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., uşoară - cr. până 47.- cr., transito de mijloc - cr. până - cr., transito uşori - cr. până - cr., transito sêrbesci, grei 44.- cr. până 45.- cr., transito de mijloc 44.- cr. până 45.- cr., transito uşori 43.- cr. până 44.- cr., ingraşaţi cu ghindă - cr. până - cr. per 4% cumpeniţi la gară.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 16 Martie st. n.

Grâu (din Banat): 72-75 Kilo fl. - până - 76-81 Kilo fl. - până - (lungă Tisza) 72-75 Kilo fl. - până - 76-81 Kilo fl. 8.20 până 8.75, (de Pesta) 72-75 Kilo fl. - până - 76-81 Kilo fl. 8.10 până 8.65, (de Alba-Regală) 72-75 Kilo fl. - până - 76-81 Kilo fl. 7.90 până 8.45, (de Bacsk) 72-75 Kilo fl. - până - 76-81 Kilo fl. - până - (din Ungaria de nord) 72-75 Kilo fl. - până - 76-81 Kilo fl. 7.90 până 8.40.

Săcara (ungurescă) 70-72 Kilo fl. 7.20 până 7.50. Orđ (nutreţ): 60-62 Kilo fl. 6.70 până 7.-; (de berării) 62-64 Kilo fl. 7.20 până 9.60.

Ovės (unguresc) 37-40 Kilo fl. 6.90 până 7.20. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.95 până 6.-; de alt soi fl. 5.85 până 5.90.

Rapiţa fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.-. Mălăiul (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.23 până 8.30 (per Septembrie-October) Kilo fl. 8.74 până 8.76. Săcara (primăvară) - Kilo fl. 5.71 până 5.73. Cucuruzul (Maiu-Iunie) fl. 5.84 până 5.86. Rapiţa (August-Septembrie) fl. 12.5/8 până 12.9/8. Spirt (brut) 100 L. fl. 26.25 până 26.75.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 16 Martie st. n. 1885.

Table with 4 columns: Renta amort. (5%), Cump., 94.- vënd., 95.-. Rows include Rur. conv. (6%), Acţ. de asig. Dacia-Rom., Banca naţională a României, Impr. oraş. Bucuresci, Credit mob. rom., Acţ. de asig. Naţională, Scrişuri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Bursa de Budapesta din 16 Martie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, Renta de aur ung. 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., " cu cl. de sortare, " bânăţene-timişene, " cu cl. de sortare, " transilvane, " croato-slavone, Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei şi Segedin, Renta de hârtie austriacă, " argint austriacă, " aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acţiunile băncii austro-ungare, " de credit ung., " " austr., Argintul, Scrişuri fonciari a le institut. de cred. şi ec. "Albina", Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germăne, Londra 10 Livres sterlinge.

Bursa de Viena din 16 Martie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, " " hârtie " 4%, " " hârtie " 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., " cu cl. de sortare, " bânăţene-timişene, " cu cl. de sortare, " transilvane, " croato-slavone, Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei şi Segedin, Renta de hârtie austriacă, " argint austriacă, " aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acţiunile băncii austro-ungare, " de credit ung., " " austr., Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germăne, Londra 10 Livres sterlinge.

Publicaţiunile „CANCELARIEI NEGRUŢIU“

în Gherla - Sz.-Ujvár. - Transilvania.

Opuri din ediţiune proprie:

„Amicul Familiei“. Diar beletristic şi enciclopedic-literar cu ilustraţiuni. Va apăre în 1/13 şi 15/27 şi a lunei în numeri câte de 1 1/2-2 1/2 coale cu ilustraţiuni frumoase; şi va publica articoli sociali, poesii, novele, piese teatrale, romanuri ş. a., - mai departe va tracta cestiuni literare şi şcientifice, cu reflexiune la cerinţele vieţii practice; va petrece la atenţiunea viaţa socială a străinătate; şi prin umor dulce şi satiră aleasă va nisul a face câte o oară plăcută familiei strivită de grijile vieţii; şi preste tot va nisul a întinde preţul de indiviđilor din familie o petrecere 4 fl., pentru România 10 fr. - lei noi. Cursul anului curent se începe cu novela, care a obţinut „peana de aur“ destinată din partea noastră pentru cea mai bună scrieri beletristice române; şi în Nr. 2 cu o piesă teatrală scrisă în versuri, care asemenea a fost premiată din partea noastră cu 200 franci în aur. Abonaţiuni noi vor primi gratis tot ce a apărut până acum din interesantul roman „Părintele Carthausi.“

„Preotul Român“. Diar bisericesc, scolaric şi literar. Va eşi în 14/16 şi 8/30 şi a lunei; şi va publica: a) articoli din sfera tuturor ştiinţelor teologice, tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale etc.; b) articoli din sfera educaţiunii şi instrucţiunii religioase-morale, tractate pedagogice, didactice şi catechetice etc.; c) predice, oratii, catechese şi paranece: pre Dumineci, sêrbători şi diverse ocaşiuni; d) istorioare novele şi poesii morale; precum şi ori-ce cuvinte înţelepte şi amănunte aplicabile la elaborate religioase-morale; e) studii arheologice şi documente istorice din trecutul bisericeii române; f) legi şi dispoziţiuni privitoare la bisericile şi scoalele române confesionale; g) Revista evenimentelor, mai ales a acelor din sfera bisericească, scolarică şi literară. Preţul de prenumeraţiune pre anul întreg e 4 fl. v. a. pentru România 10 fr. - lei noi.

„Cărţile Săteanului Român“. Gazetă populară ilustrată. Va eşi în fie-care lună în numeri frumos ilustraţi, de câte o coală, şi va publica: a) descrierea vieţii câte a unui bărbat mai vrednic de amintirea; b) recunoştinţa poporului român; c) cunoşcinţa din economie, industrie, medicină ş. a.; d) poesii vechi şi noue; mai cu seamă de acelea, cari ating mai deaproape pre poporul nostru şi împregiurările în cari a trăit şi trăeşce; e) poveşti populare, istorioare, fabule, anecdote, glume, proverbe şi cuvinte înţelepte de învăţătură şi petrecere ş. a. Preţul de prenumeraţiune pre anul întreg e 1 fl. v. a. Pentru România 3 franci - lei noi.

Abonaţiuni vor primi gratis mai multe portrete şi alte icoane frumoase, afară de aceea îşi vor pute procura cu jumătate preţul mai multe opuri apărute în ediţiunea noastră.

Colectanţi primesc gratis al 5-lea exemplar.

Toate aceste trei diare cu toate premiile şi favorurile abonate deodată, costau pe anul întreg numai 8 fl. v. a. pentru România 20 franci - lei noi plătibili şi în marce postale.

Amor şi dincolo de mormânt. Novelă de Ponson du Terail, tradus de N. F. Negruţiu. Preţul 30 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I, II, III, şi IV. cuprind materii foarte interesante şi amuzante. Preţul la toate patru 1 fl., câte una deosebit 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante şi amuzante. Preţul 30 cr.

Colecta de Recepte din economie, industrie, comerţ şi chemie, pentru economii, industriaşi şi comercianţi. Preţul 50 cr.

Apologie. Discuşiuni filologice şi istorice maghiare privitoare la Români, învederite şi rectificate de Dr. Gregoriu Silaşi. - Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georgh. Gabr. Sincai. Preţul 30 cr.

Renascerrea limbei românesce în vorbire şi scriere învederită şi apreciată de Dr. Gregoriu Silaşi. Broşura I. şi II. Preţul fie-cărei e 40 cr. Ambele împreună 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pag. cuprinde 103 poesii bine alese şi arangiate. Preţul redus dela 1 fl. 20 cr. la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Preţul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Preţul 30 cr.

Branda seu Nunta fatală. Schiţă din emigrarea lui Dragoş. Novelă istorică naţională. Preţul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruţiu. Preţul 25 cr.

Secretele alor trei nopti sau trei morţi vii. Roman anglez după Frankstein de Pamfilu J. Grapini. Preţul 50 cr.

Hermann şi Dorotea după W. de Goethe, traducţiune liberă de Costantin Morariu. Preţul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roşiu. Ed. II. Preţul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Joan St. Şuluţiu. Preţul 30 cr.

Nu mă uita. Colecţiune de versuri chembrale; comedie de iertăciuni, epitafe ş. a. Preţul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloşca cu puii ei de aur. Studiu arheologic de Dionisie O. Olinescu. Preţul 20 cr.

Micul margaritar sufletesc. Cărţiciuni de rugăciuni şi cântări bisericesti frumos ilustraţi pentru princiipi scolare de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicţiunii sup. bisericesti. Preţul unui exemplar broşurat e 15 cr., legat 22 cr., 50 exemplare broşurate costau 6 fl., legate 9 fl., 100 exemplare broşurate 10 fl., legate 17 fl. (Va apăre preste câte-va zile.)

Toate aceste 22 opuri de odată procurate, se dau cu preţul de 4 fl. v.

Şi alte mulţimi de opuri din toate ramurile literaturii.